

lingua, esas konplizita! Ke e haver un
 sonu avan kelka vokali ed altra sono
 van altra vokali facas malfacilajo grava
 por la ne romanali, tute sen kompens^o, e
 similesas l'eroro di du o tri konjugi (ar
 er, ir).

Pri gusto, I e esas ezar o latina,
 saue o franca o ... Ol esas nuva linguo
 konstruktata ek precipue ek ~~nuva~~ evosa
 materiyalo. Sequas ke ol adportas nuva
 senso di gusto. On debas oblivyar la
 gusto angla, gusto itala, gusto rusa,
 edc. ed aquivar gusto mondala. Hike
 en la gusto mondala k meritas plaso,
 chefe pro sa klareso. Nur pro decido
 pri to, on povas avançar nanu sen to
 on eterne diskutadas senprofite. Pro
 simila motivo, Ido interdiktas omnia
 acento (acentizita litera), exemplo di
 gusto mondala. Mem ke on adoptus
 senere un signu - un litero: un litero
 - un signo; on balde aquivos ante
 ta gusto mondala.

Sidney E. Bond.

IX.

Dum la lasta kundred yari ni reformisti peradis reformar la ortografio di nia angla linguo, qua esas reale facila. Sed existas du partii di reformisti, una qua volas donar la sono k a k , e dua qua volas suprezar k , e donar ta sono a b . E por 50 yari ta du partii ankore diskutadas... diskutadas.

Me observas simila porturo en Discusiones No 2, da autori estimata Si Rosenberger, Monsieur, de Wahl, e Bonique. Ta autori semblas oblivyar k $L D$ ne funcionas sole o precipue por ti qui volas la gusto latina, o mem irga gusto nacionala, sed por la tuta mondo. La idea postulas ke sono k skribesas k e ne c . Forjetar k , esus forjetar bona materialo, pro ke ol bone indikas la sono bezonata, havas nur ta sono, e lasas c por altra skopo. Pluse k esas plu videbla ye texto per skribmashino, e c e o ! esas preske simila. Do k esas bona trovajo. Kontre k esas historio e gusto. Historio! Ta esas: Ol esas esinta do ol devus esar! Quala argumento che ti qui kreus nova linguo por interribati pro ke omnia existanta